

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 13ης Σεπτεμβρίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή – Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 – Προσδιορισμός του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας η οποία υποβλήθηκε σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας – Άρθρο 28 – Θέση του αιτούντος διεθνή προστασία υπό κράτηση για τον σκοπό της μεταφοράς του προς το υπεύθυνο κράτος μέλος – Προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς – Ανώτατη διάρκεια της κρατήσεως – Υπολογισμός – Αποδοχή του αιτήματος αναδοχής πριν από τη θέση υπό κράτηση – Αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως μεταφοράς»

Στην υπόθεση C-60/16,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Kamarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης αρμόδιο για υποθέσεις μεταναστεύσεως, Σουηδία) με απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2016, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 3 Φεβρουαρίου 2016, στο πλαίσιο της δίκης

Mohammad Khir Amayry

κατά

Migrationsverket,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen (εισηγητή), πρόεδρο τμήματος, M. Βηλαρά, J. Malenovský, M. Safjan και D. Šváby, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Y. Bot

γραμματέας: C. Strömholm, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 25ης Ιανουαρίου 2017,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- ο M. Khir Amayry, εκπροσωπούμενος από τον S. Stoeva, advokat,
- το Migrationsverket, εκπροσωπούμενο από τους F. Beijer και F. Axling,
- η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον L. Swedenborg και τις A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson και N. Otte Widgren,

* Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Jacobs και C. Pochet,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze και R. Kanitz,
- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις K. Bulterman και B. Koopman,
- η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna,
- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από την C. Crane και τον M. Holt, επικουρούμενους από τον D. Blundell, barrister,
- η Ελβετική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την C. Bichet,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τη M. Κοντού-Durande και τον K. Simonsson,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 1ης Μαρτίου 2017,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 28, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ του Mohammad Khir Amayry και της Migrationsverket (Υπηρεσίας μεταναστεύσεως, Σουηδία) (στο εξής: υπηρεσία μεταναστεύσεως) σχετικά με την απόφαση της υπηρεσίας αυτής να θέσει τον Khir Amayry υπό κράτηση εν αναμονή της μεταφοράς του προς την Ιταλία κατ' εφαρμογήν του κανονισμού Δουβλίνο III.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2013/33/ΕΕ

- 3 Το άρθρο 8 της οδηγίας 2013/33/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (ΕΕ 2013, L 180, σ. 96, στο εξής: οδηγία για την υποδοχή), προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη δεν υποβάλλουν σε κράτηση ένα πρόσωπο απλώς και μόνο διότι είναι αιτών σύμφωνα με την οδηγία 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας [(ΕΕ 2013, L 180, σ. 60)].

[...]

3. Ο αιτών μπορεί να υποβληθεί σε κράτηση μόνο:

[...]

στ) σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού [Δουβλίνο III].

[...]»

- 4 Το άρθρο 9 της οδηγίας για την υποδοχή φέρει τον τίτλο «Εγγυήσεις για κρατούμενους αιτούντες» και στην παράγραφο 1 ορίζει τα εξής:

«Η κράτηση αιτούντος έχει τη μικρότερη δυνατή διάρκεια και εφαρμόζεται μόνο για όσο διάστημα ισχύουν οι λόγοι που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3.

Οι διοικητικές διαδικασίες που συνδέονται με τους λόγους κράτησης που καθορίζονται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 εκτελούνται χωρίς περιττές καθυστερήσεις. Καθυστερήσεις των διοικητικών διαδικασιών που δεν μπορούν να αποδοθούν στο[ν] αιτούντα δεν δικαιολογούν συνέχιση της κράτησης.»

Ο κανονισμός Δουβλίνο III

- 5 Η αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού Δουβλίνο III έχει ως εξής:

«Η κράτηση των αιτούντων θα πρέπει να εφαρμόζεται σύμφωνα με τη βασική αρχή ότι ένα πρόσωπο δεν θα πρέπει να κρατείται απλώς και μόνο επειδή επιζητεί διεθνή προστασία. Η κράτηση θα πρέπει να είναι όσο το δυνατό πιο σύντομη και να υπόκειται στις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Ειδικότερα, η κράτηση των αιτούντων πρέπει να είναι σύμφωνη με το άρθρο 31 της [συμβάσεως περί του καθεστώτος των προσφύγων, η οποία υπεγράφη στη Γενεύη στις 28 Ιουλίου 1951]. Οι διαδικασίες που προβλέπονται σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό όσον αφορά τους κρατούμενους θα πρέπει να εκτελούνται κατά προτεραιότητα, εντός των ελάχιστων δυνατών προθεσμιών. Όσον αφορά τις γενικές εγγυήσεις που διέπουν την κράτηση, καθώς και τις συνθήκες κράτησης, όπου ενδείκνυται, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τις διατάξεις της οδηγίας [για την υποδοχή] και στα πρόσωπα που κρατούνται βάσει του παρόντος κανονισμού.»

- 6 Το άρθρο 27, παράγραφοι 3 και 4, του εν λόγω κανονισμού ορίζει τα εξής:

«3. Για τους σκοπούς ένδικων μέσων κατά αποφάσεων μεταφοράς ή επανεξετάσεων των αποφάσεων αυτών, τα κράτη μέλη προβλέπουν στο εθνικό δίκαιο:

- α) ότι το ένδικο μέσο ή η επανεξέταση παρέχει στον ενδιαφερόμενο το δικαίωμα να παραμείνει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος εν αναμονή του αποτελέσματος του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης ή
- β) η μεταφορά αναστέλλεται αυτόματα και παύει να ισχύει μετά την παρέλευση εύλογου χρονικού διαστήματος, κατά τη διάρκεια του οποίου το δικαστήριο, μετά από λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος, λαμβάνει απόφαση για την αναστολή ή μη του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης ή
- γ) το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει τη δυνατότητα να ζητήσει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος από δικαστήριο να αναστείλει την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης που αιτήθηκε. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη δυνατότητα πραγματικής προσφυγής αναστέλλοντας τη μεταφορά έως ότου ληφθεί η απόφαση για το πρώτο αίτημα αναστολής. Η απόφαση για την αναστολή ή μη της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς

λαμβάνεται εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, επιτρέποντας, παράλληλα, τη λεπτομερή και αυστηρή εξέταση του αιτήματος αναστολής. Η απόφαση για τη μη αναστολή της εφαρμογής της απόφασης μεταφοράς αναφέρει τους λόγους στους οποίους βασίζεται.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν ότι οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αποφασίσουν αυτεπάγγελτα να αναστείλουν την εφαρμογή της απόφασης μεταφοράς εν αναμονή του ένδικου μέσου ή της επανεξέτασης.»

7 Το άρθρο 28 του εν λόγω κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«1. Τα κράτη μέλη δεν κρατούν ένα πρόσωπο για τον λόγο και μόνο ότι υπόκειται στη διαδικασία που θεσπίζεται με τον παρόντα κανονισμό.

2. Όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής, τα κράτη μέλη δύνανται να κρατούν το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, ούτως ώστε να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφοράς σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, βάσει ατομικής αξιολόγησης και μόνον εφόσον η κράτηση είναι αναλογική, εάν δεν μπορούν να εφαρμοσθούν αποτελεσματικά λιγότερο αυστηρά εναλλακτικά μέτρα.

3. Η κράτηση είναι όσο το δυνατό συντομότερη και δεν διαρκεί περισσότερο από τον χρόνο που εύλογα απαιτείται για την πλήρωση των αναγκών διοικητικών διαδικασιών με τη δέουσα επιμέλεια, μέχρι την εκτέλεση της μεταφοράς βάσει του παρόντος κανονισμού.

Όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η προθεσμία υποβολής αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης δεν υπερβαίνει τον ένα μήνα από την υποβολή της αίτησης. Το κράτος μέλος που διεξάγει τη διαδικασία σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό ζητεί επείγουσα απάντηση σε τέτοιες περιπτώσεις. Η εν λόγω απάντηση δίδεται εντός δύο εβδομάδων από την παραλαβή του αιτήματος. Η έλλειψη απάντησης εντός δύο εβδομάδων ισοδυναμεί με αποδοχή του αιτήματος και συνεπάγεται υποχρέωση αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της υποχρέωσης πρόβλεψης των κατάλληλων προετοιμασιών για την άφιξη.

Όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ' εφαρμογή του παρόντος άρθρου, η μεταφορά του εν λόγω προσώπου από το αιτούν κράτος μέλος στο υπεύθυνο κράτος μέλος διεξάγεται μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατό και το αργότερο εντός έξι εβδομάδων από την τυπική ή άτυπη αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερόμενου προσώπου από άλλο κράτος μέλος ή από τη στιγμή κατά την οποία το ένδικο μέσο ή η [αίτηση επανεξετάσεως] παύει να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3.

Όταν το αιτούν κράτος μέλος δεν τηρεί τις προθεσμίες για την υποβολή αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης ή όταν η μεταφορά δεν εκτελείται εντός της προαναφερόμενης στο τρίτο εδάφιο προθεσμίας των έξι εβδομάδων, το πρόσωπο δεν κρατείται πλέον. Τα άρθρα 21, 23, 24 και 29 εξακολουθούν να εφαρμόζονται σχετικά.

4. Όσον αφορά τις συνθήκες κράτησης προσώπων και τις εγγυήσεις για τους κρατούμενους, προκειμένου να εξασφαλίζονται οι διαδικασίες μεταφορών στο υπεύθυνο κράτος μέλος, εφαρμόζονται τα άρθρα 9, 10 και 11 της οδηγίας [για την υποδοχή].»

8 Το άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, το ίδιου κανονισμού έχει ως εξής:

«1. Η μεταφορά του αιτούντος [...] από το κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα προς το υπεύθυνο κράτος μέλος πραγματοποιείται μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατόν και το αργότερο εντός προθεσμίας έξι μηνών από την αποδοχή του αιτήματος περί αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου από άλλο κράτος μέλος ή από την έκδοση οριστικής απόφασης επί ενδίκου μέσου ή επανεξέτασης εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3 υπάρχει ανασταλτικό αποτέλεσμα.

[...]

2. Εάν η μεταφορά δεν πραγματοποιηθεί εντός της προθεσμίας των έξι μηνών, το υπεύθυνο κράτος μέλος απαλλάσσεται των υποχρεώσεων του αναδοχής ή εκ νέου ανάληψης του ενδιαφερομένου και η ευθύνη μεταβιβάζεται τότε στο κράτος μέλος που υπέβαλε το αίτημα. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παρατείνεται σε ένα έτος κατ' ανώτατο όριο, εάν η μεταφορά δεν κατέστη δυνατόν να πραγματοποιηθεί λόγω φυλάκισης του ενδιαφερομένου ή σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει.»

Το σουηδικό δίκαιο

- 9 Κατά το άρθρο 8 του κεφαλαίου 1 του utlänningslag (νόμος περί αλλοδαπών, SFS 2005, αριθ. 716), ο νόμος αυτός εφαρμόζεται κατά τρόπο που να διασφαλίζει ότι η ελευθερία του αλλοδαπού δεν περιορίζεται περισσότερο απ' ό,τι είναι αναγκαίο σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση.
- 10 Το άρθρο 9 του κεφαλαίου 1 του εν λόγω νόμου προβλέπει ότι οι διατάξεις του σχετικά με την υποχρέωση αποχωρήσεως από την ημεδαπή και την απέλαση έχουν εφαρμογή, *mutatis mutandis*, και για τις αποφάσεις μεταφοράς που βασίζονται στον κανονισμό Δουβλίνο III.
- 11 Το άρθρο 1 του κεφαλαίου 10 του ίδιου νόμου επιτρέπει να τεθούν υπό κράτηση αλλοδαποί ηλικίας τουλάχιστον 18 ετών, με σκοπό την προετοιμασία της εφαρμογής αποφάσεως απομακρύνσεως ή την πραγματοποίηση της απομακρύνσεως.
- 12 Το άρθρο 4 του κεφαλαίου 10 του νόμου περί αλλοδαπών ορίζει ότι ο αλλοδαπός δεν επιτρέπεται να κρατηθεί για διάστημα μεγαλύτερο των δύο μηνών, αν δεν συντρέχουν σοβαροί λόγοι που να δικαιολογούν την κράτηση για μεγαλύτερο διάστημα και διευκρινίζει ότι αν συντρέχουν τέτοιοι λόγοι ο αλλοδαπός δεν μπορεί να κρατηθεί για διάστημα μεγαλύτερο των τριών μηνών. Όταν πιθανολογείται ότι η εφαρμογή της αποφάσεως μεταφοράς θα διαρκέσει περισσότερο λόγω μη συνεργασίας του αλλοδαπού ή όταν καθυστερεί η λήψη των αναγκαίων εγγράφων, η μέγιστη αυτή διάρκεια ορίζεται σε δώδεκα μήνες.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 13 Στις 19 Δεκεμβρίου 2014 ο M. Khir Amayry υπέβαλε στη Σουηδία αίτηση διεθνούς προστασίας.
- 14 Κατόπιν έρευνας στο σύστημα Eurodac προέκυψε ότι ο ενδιαφερόμενος είχε εισέλθει στο ιταλικό έδαφος στις 6 Δεκεμβρίου 2014 και ότι είχε ήδη υποβάλει αίτηση διεθνούς προστασίας στη Δανία στις 17 Δεκεμβρίου 2014, ως εκ τούτου στις 15 Ιανουαρίου 2015 η υπηρεσία μεταναστεύσεως ζήτησε από τις ιταλικές αρχές να αναλάβουν τον M. Khir Amayry.
- 15 Οι ιταλικές αρχές έκαναν δεκτό το αίτημα αναδοχής στις 18 Μαρτίου 2015.
- 16 Στις 2 Απριλίου 2015 η υπηρεσία μεταναστεύσεως απέρριψε την αίτηση του M. Khir Amayry για χορήγηση άδειας διαμονής, συμπεριλαμβανομένου και του αιτήματος χορηγήσεως διεθνούς προστασίας, έθεσε στο αρχείο την υπόθεση που αφορούσε την αναγνώριση καθεστώτος πρόσφυγα και αποφάσισε τη μεταφορά του ενδιαφερομένου στην Ιταλία. Επιπλέον, εκτιμώντας ότι υπήρχε σημαντικός κίνδυνος διαφυγής, αποφάσισε να τον θέσει υπό κράτηση.
- 17 Ο M. Khir Amayry προσέβαλε τις αποφάσεις της υπηρεσίας μεταναστεύσεως ενώπιον του Förvaltningsrätten i Stockholm Migrationsdomstolen (διοικητικό πρωτοδικείο Στοκχόλμης αρμόδιο για υποθέσεις μεταναστεύσεως, Σουηδία). Κατόπιν τούτου, η υπηρεσία μεταναστεύσεως αποφάσισε να αναστείλει την εκτέλεση της αποφάσεως μεταφοράς.

- 18 Στις 29 Απριλίου 2015 το Förvaltningsrätten i Stockholm Migrationsdomstolen (διοικητικό πρωτοδικείο Στοκχόλμης αρμόδιο για υποθέσεις μεταναστεύσεως) απέρριψε την προσφυγή του M. Khir Amayry, κρίνοντας, ιδίως, ότι αν αυτός αφηνόταν ελεύθερος υπήρχε ο κίνδυνος να διαφύγει, να αποφύγει την εκτέλεση της απόφασεως μεταφοράς ή να την εμποδίσει με άλλον τρόπο. Ο M. Khir Amayry άσκησε έφεση κατά της απόφασεως αυτής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.
- 19 Στις 8 Μαΐου 2015 εφαρμόστηκε η απόφαση μεταφοράς. Εν συνεχεία, ο M. Khir Amayry επέστρεψε στη Σουηδία, όπου υπέβαλε νέα αίτηση διεθνούς προστασίας την 1η Ιουνίου 2015.
- 20 Στις 30 Ιουλίου 2015 το αιτούν δικαστήριο δεν επέτρεψε την έφεση κατά του τμήματος της απόφασεως του Förvaltningsrätten i Stockholm Migrationsdomstolen (διοικητικό πρωτοδικείο Στοκχόλμης αρμόδιο για υποθέσεις μεταναστεύσεως) απέρριψε την προσφυγή του M. Khir Amayry, κρίνοντας, ιδίως, ότι αν αυτός αφηνόταν) που αφορούσε τη μεταφορά, επέτρεψε όμως την έφεση ως προς το ζήτημα της κρατήσεως.
- 21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (διοικητικό εφετείο Στοκχόλμης αρμόδιο για υποθέσεις μεταναστεύσεως, Σουηδία) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- «1) Αν ο αιτών άσυλο δεν κρατείται κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο το υπεύθυνο κράτος μέλος συμφωνεί να τον αναδεχθεί, αλλά τίθεται υπό κράτηση σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο –με την αιτιολογία ότι μόνον τότε κρίνεται ότι υπάρχει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής του προσώπου αυτού– μπορεί η προθεσμία των έξι εβδομάδων στο άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού [Δουβλίνο III] να υπολογισθεί, σε μια τέτοια περίπτωση, από την ημερομηνία κατά την οποία το πρόσωπο τίθεται υπό κράτηση ή πρέπει να υπολογισθεί από κάποιο άλλο χρονικό σημείο και, στην περίπτωση αυτή, από ποιο;
- 2) Αποκλείει το άρθρο 28 του κανονισμού [Δουβλίνο III], σε περίπτωση που ο αιτών άσυλο δεν κρατείται κατά το χρονικό σημείο κατά το οποίο το υπεύθυνο κράτος μέλος συμφωνεί να τον αναδεχθεί, την εφαρμογή εθνικών κανόνων οι οποίοι, όσον αφορά τη Σουηδία, συνεπάγονται ότι δεν επιτρέπεται η κράτηση του αλλοδαπού, εν αναμονή της εκτελέσεως απόφασεως περί μεταφοράς, επί διάστημα μακρότερο από δύο μήνες, αν δεν υπάρχουν σοβαροί λόγοι για να κρατηθεί επί μακρότερο διάστημα, και, αν υπάρχουν τέτοιου είδους σοβαροί λόγοι, επιτρέπεται η κράτηση του αλλοδαπού επί τρεις το πολύ μήνες ή, αν είναι πιθανό να διαρκέσει περισσότερο η εκτέλεση της απόφασεως περί μεταφοράς λόγω ελλείψεως συνεργασίας από τον αλλοδαπό ή αν απαιτείται χρόνος για τη λήψη των αναγκαίων εγγράφων, δώδεκα το πολύ μήνες;
- 3) Αν η διαδικασία εκτελέσεως απόφασεως αρχίσει εκ νέου, αφότου το ένδικο βοήθημα ή η αίτηση επανεξετάσεως δεν έχει πλέον ανασταλτικό αποτέλεσμα (βλ. άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού [Δουβλίνο III]), πρέπει στην περίπτωση αυτή να αρχίσει νέα προθεσμία για την εκτέλεση της απόφασεως περί μεταφοράς ή πρέπει να αφαιρεθεί επί παραδείγματι ο αριθμός των ημερών κατά τις οποίες το πρόσωπο έχει ήδη κρατηθεί αφότου το υπεύθυνο κράτος μέλος έχει συμφωνήσει στην αναδοχή ή εκ νέου ανάληψη;
- 4) Έχει κάποια σημασία το αν ο αιτών άσυλο ο οποίος έχει ασκήσει προσφυγή κατά απόφασεως περί μεταφοράς δεν έχει ζητήσει ο ίδιος την αναστολή εκτελέσεως της απόφασεως περί μεταφοράς εν αναμονή της εκβάσεως της προσφυγής (βλ. άρθρο 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', και άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού [Δουβλίνο III]);»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου και του δευτέρου ερωτήματος

- 22 Με το πρώτο και το δεύτερο ερώτημα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 28 του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, όταν ο αιτών διεθνή προστασία τίθεται υπό κράτηση αφού έχει γίνει δεκτό από το οικείο κράτος το αίτημα αναδοχής, η κράτηση αυτή μπορεί κατ' αρχήν να διαρκέσει δύο μήνες κατ' ανώτατο όριο, τρεις μήνες αν συντρέχουν σοβαροί λόγοι για μεγαλύτερη διάρκεια της κρατήσεως και δώδεκα μήνες αν πιθανολογείται ότι η μεταφορά θα καθυστερήσει περισσότερο λόγω ελλείψεως συνεργασίας του ενδιαφερομένου ή αν θα χρειαστεί χρόνος για τη λήψη των αναγκαίων εγγράφων.
- 23 Από το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας για την υποδοχή προκύπτει ότι ένα πρόσωπο δεν μπορεί να υποβληθεί σε κράτηση απλώς και μόνο επειδή ζητεί διεθνή προστασία.
- 24 Το άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο στ', της οδηγίας αυτής προβλέπει, όμως, τη δυνατότητα να τεθεί υπό κράτηση ο αιτών διεθνή προστασία σύμφωνα με το άρθρο 28 του κανονισμού Δουβλίνο III.
- 25 Από το άρθρο 28, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν μεν να θέσουν υπό κράτηση ένα πρόσωπο προκειμένου να εξασφαλίσουν τις διαδικασίες μεταφοράς απλώς και μόνο επειδή το πρόσωπο αυτό υπόκειται στην προβλεπόμενη από τον κανονισμό διαδικασία, ωστόσο μπορούν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, να θέσουν ένα πρόσωπο υπό κράτηση, εφόσον υπάρχει σημαντικός κίνδυνος διαφυγής του εν λόγω προσώπου.
- 26 Η δυνατότητα αυτή οριοθετείται από το άρθρο 28, παράγραφος 3, του ίδιου κανονισμού, το οποίο διευκρινίζει στο πρώτο του εδάφιο ότι η κράτηση είναι όσον το δυνατόν συντομότερη και δεν διαρκεί περισσότερο από τον χρόνο που εύλογα απαιτείται για την ολοκλήρωση των αναγκαίων διοικητικών διαδικασιών με τη δέουσα επιμέλεια, μέχρι την εκτέλεση της μεταφοράς.
- 27 Προκειμένου να συγκεκριμενοποιήσει την αρχή αυτή, το άρθρο 28, παράγραφος 3, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III θέτει ειδικές προθεσμίες για την υποβολή αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως και για την πραγματοποίηση της μεταφοράς. Περαιτέρω, από το άρθρο 28, παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι αν το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα δεν τηρήσει τις προθεσμίες αυτές, το πρόσωπο δεν κρατείται πλέον.
- 28 Όσον αφορά την προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς –η οποία είναι η μόνη που ασκεί επιρροή σε κατάσταση όπως αυτή της κύριας δίκης, στην οποία το αίτημα αναδοχής έχει γίνει δεκτό πριν τεθεί υπό κράτηση το πρόσωπο το οποίο αφορά το εν λόγω αίτημα– το γράμμα του άρθρου 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού δεν επιτρέπει αφεαυτού να κριθεί αν η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες ένα πρόσωπο τίθεται υπό κράτηση εν αναμονή της μεταφοράς του ή μόνο εφόσον ένα πρόσωπο έχει ήδη τεθεί υπό κράτηση όταν πραγματοποιείται ένα από τα δύο γεγονότα στα οποία αναφέρεται η διάταξη αυτή, ήτοι, αφενός, η αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως και, αφετέρου, το πέρας του ανασταλτικού αποτελέσματος του ενδίκου βοηθήματος ή της αιτήσεως επανεξετάσεως κατά αποφάσεως περί μεταφοράς.
- 29 Ωστόσο, από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι για την ερμηνεία διατάξεως του δικαίου της Ένωσης πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνο το γράμμα της αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι σκοποί που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Koushkaki, C-84/12, EU:C:2013:862, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 30 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι οι διαδικασίες αναδοχής και εκ νέου αναλήψεως που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό Δουβλίνο III σκοπούν, εν τέλει, να επιτρέψουν τη μεταφορά υπηκόου τρίτης χώρας προς το κράτος μέλος που έχει προσδιοριστεί, κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού, ως υπεύθυνο για την εξέταση της αιτήσεως διεθνούς προστασίας που έχει υποβληθεί από το πρόσωπο αυτό.
- 31 Στο πλαίσιο των διαδικασιών αυτών, όπως διευκρινίζεται στο άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, η δυνατότητα να τίθεται, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, το εν λόγω πρόσωπο υπό κράτηση σκοπεί στη διασφάλιση των διαδικασιών μεταφοράς, προκειμένου να αποτραπεί το ενδεχόμενο το πρόσωπο αυτό να διαφύγει και να αποφύγει κατ' αυτόν τον τρόπο την εκτέλεση τυχόν αποφάσεως μεταφοράς σε βάρος του.
- 32 Εντός του πλαισίου αυτού, η επιλογή προθεσμίας έξι εβδομάδων για τη μεταφορά, στο άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, δείχνει ότι ο νομοθέτης της Ένωσης θεώρησε ότι ένα τέτοιο χρονικό διάστημα θα μπορούσε να είναι απαραίτητο για την πραγματοποίηση της μεταφοράς ενός προσώπου που τελεί υπό κράτηση.
- 33 Στο μέτρο, όμως, που καμία από τις προθεσμίες του άρθρου 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III δεν αρχίζει να τρέχει από την έναρξη της κρατήσεως, το να θεωρηθεί ότι η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται σε όλες τις καταστάσεις στις οποίες ένα πρόσωπο τίθεται υπό κράτηση εν αναμονή της μεταφοράς του θα συνεπαγόταν ότι η κράτηση κατ' ανάγκη παύει έξι εβδομάδες μετά την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως, ακόμη και στην περίπτωση που η κράτηση ξεκίνησε μετά την εν λόγω αποδοχή.
- 34 Συνεπώς, σε μια τέτοια περίπτωση, η κράτηση ενός προσώπου εν αναμονή της πραγματοποιήσεως της μεταφοράς του θα είχε κατ' ανάγκη διάρκεια μικρότερη των έξι εβδομάδων και θα μπορούσε ακόμη και να αποκλειστεί εξ ολοκλήρου σε περίπτωση που θα είχε ήδη παρέλθει η προθεσμία των έξι εβδομάδων από την εν λόγω αποδοχή.
- 35 Υπό τις συνθήκες αυτές, το κράτος μέλος θα είχε τη δυνατότητα να θέσει το πρόσωπο αυτό υπό κράτηση για μικρό μόνο τμήμα της εξάμηνης προθεσμίας που του παρέχει το άρθρο 29, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού Δουβλίνο III για την πραγματοποίηση της μεταφοράς, ακόμη και αν εκδηλωνόταν με καθυστέρηση ο κίνδυνος φυγής που θα μπορούσε να δικαιολογήσει την κράτηση.
- 36 Περαιτέρω, μολονότι το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού προβλέπει ότι η προθεσμία μεταφοράς παρατείνεται σε 18 μήνες κατ' ανώτατο όριο αν ο ενδιαφερόμενος διαφεύγει, πρόσωπο που θα είχε διαφύγει για τουλάχιστον έξι εβδομάδες δεν θα μπορούσε πλέον να τεθεί υπό κράτηση εκ νέου σε περίπτωση που θα βρισκόταν στη διάθεση των αρμόδιων αρχών.
- 37 Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω στοιχεία, η ερμηνεία που εκτέθηκε στη σκέψη 33 της παρούσας αποφάσεως, αφενός, θα μπορούσε να περιορίσει σημαντικά την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών που προβλέπονται από τον κανονισμό αυτό και, αφετέρου, θα υπήρχε ο κίνδυνος να παρακινήσει τους ενδιαφερομένους να διαφύγουν για να παρεμποδίσουν τη μεταφορά τους προς το υπεύθυνο κράτος μέλος, ματαιώνοντας την εφαρμογή των αρχών και των διαδικασιών του εν λόγω κανονισμού (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 17ης Μαρτίου 2016, *Mirza*, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, σκέψη 52, και της 25ης Ιανουαρίου 2017, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, σκέψη 37).
- 38 Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή δεν θα ήταν συνεπής προς τη βούληση του νομοθέτη της Ένωσης, όπως αυτή εκφράστηκε στην αιτιολογική σκέψη 20 του κανονισμού Δουβλίνο III, να επιτρέπει την κράτηση περιορίζοντας συγχρόνως τη διάρκειά της, καθώς θα είχε ως αποτέλεσμα να περιορίζει ή και να αποκλείει την κράτηση όχι ανάλογα με τη διάρκεια της κρατήσεως του προσώπου αλλά αποκλειστικά βάσει του χρόνου που έχει παρέλθει από την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως από το κράτος μέλος προς το οποίο υποβλήθηκε το αίτημα αυτό.

- 39 Συνεπώς, το άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή ανώτατη προθεσμία των έξι εβδομάδων εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιείται η μεταφορά προσώπου που τελεί υπό κράτηση εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση που το εν λόγω πρόσωπο κρατείται ήδη όταν πραγματοποιείται ένα από τα δύο γεγονότα στα οποία αναφέρεται η εν λόγω διάταξη.
- 40 Κατά συνέπεια, όταν κάποιο πρόσωπο τίθεται υπό κράτηση, εν αναμονή της μεταφοράς του, αφού έχει γίνει δεκτή η αίτηση αναδοχής από το κράτος μέλος προς το οποίο αυτή απευθύνθηκε, η διάρκεια της κρατήσεως περιορίζεται από μία από τις συγκεκριμένες προθεσμίες του άρθρου 28, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού μόνον –εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση– από την ημερομηνία κατά την οποία χάνει το ανασταλτικό του αποτέλεσμα το ένδικο βοήθημα ή η επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.
- 41 Ελλείπει καθορισμού ανώτατης διάρκειας κρατήσεως από τον κανονισμό Δουβλίνο III, η κράτηση αυτή πρέπει, ωστόσο, να τηρεί, καταρχάς, την αρχή που κατοχυρώνεται στο άρθρο 28, παράγραφος 3, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, κατά την οποία η κράτηση είναι όσο το δυνατόν συντομότερη και δεν διαρκεί περισσότερο από τον χρόνο που εύλογα απαιτείται για την ολοκλήρωση των αναγκαίων διοικητικών διαδικασιών με τη δέουσα επιμέλεια μέχρι την εκτέλεση της μεταφοράς.
- 42 Επίσης, η αρμόδια αρχή οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 28, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, να τηρεί τις διατάξεις της οδηγίας για την υποδοχή, που θεσπίζουν το πλαίσιο για τη θέση των αιτούντων διεθνή προστασία υπό κράτηση, και ιδίως το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, από το οποίο προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι οι διοικητικές διαδικασίες που συνδέονται με τους λόγους κρατήσεως εκτελούνται χωρίς περιττές καθυστερήσεις.
- 43 Τέλος, η αρμόδια αρχή οφείλει να λαμβάνει υπόψη το άρθρο 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο που το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού Δουβλίνο III θεσπίζει περιορισμό στην άσκηση του θεμελιώδους δικαιώματος στην ελευθερία και στην ασφάλεια (βλ., υπ' αυτήν την έννοια, αποφάσεις της 15ης Φεβρουαρίου 2016, N., C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, σκέψη 49, και της 15ης Μαρτίου 2017, Al Chodor, C-528/15, EU:C:2017:213, σκέψη 36).
- 44 Συνεπώς, εντός του πλαισίου αυτού, η αρμόδια αρχή οφείλει, υπό τον έλεγχο των εθνικών δικαστηρίων, να διεξάγει τη διαδικασία μεταφοράς με επιμέλεια και να μην παρατείνει την κράτηση για διάστημα που υπερβαίνει το αναγκαίο για τη διαδικασία αυτή, όπως αυτό υπολογίζεται βάσει των συγκεκριμένων αναγκών της διαδικασίας μεταφοράς σε κάθε περίπτωση (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, σκέψεις 58 και 59).
- 45 Επίσης, το πρόσωπο αυτό δεν μπορεί να κρατηθεί για διάστημα που υπερβαίνει κατά πολύ τη διάρκεια των έξι εβδομάδων εντός της οποίας θα αναμενόταν να πραγματοποιηθεί η μεταφορά, καθώς από το άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III προκύπτει ότι το διάστημα αυτό είναι κατ' αρχήν επαρκές –δεδομένης ιδίως της απλουστευμένης διαδικασίας μεταφοράς μεταξύ των κρατών μελών την οποία θεσπίζει ο κανονισμός αυτός– προκειμένου οι αρμόδιες αρχές να προβούν στη μεταφορά (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, σκέψη 60).
- 46 Συνεπώς, καθώς το γεγονός ότι η κράτηση του αιτούντος διεθνή προστασία ξεκινά αφού έχει γίνει δεκτό το αίτημα αναδοχής από το κράτος προς το οποίο είχε υποβληθεί δεν μπορεί να καταστήσει ιδιαίτερα δύσκολη τη μεταφορά του εν λόγω προσώπου, κράτηση που διαρκεί τρεις ή δώδεκα μήνες, εντός των οποίων θα αναμενόταν να πραγματοποιηθεί η μεταφορά, υπερβαίνει την αναγκαία εύλογη διάρκεια για την ολοκλήρωση, με τη δέουσα επιμέλεια, των απαιτούμενων διοικητικών διαδικασιών μέχρι την εκτέλεση της μεταφοράς.

- 47 Αντιθέτως, υπό τις περιστάσεις αυτές, δεδομένης της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν τα κράτη μέλη κατά τη λήψη των μέτρων εφαρμογής της νομοθεσίας της Ένωσης, διάρκεια κρατήσεως δύο μηνών δεν μπορεί να θεωρηθεί κατ' ανάγκη υπερβολική, το κατά πόσον όμως ανταποκρίνεται στα χαρακτηριστικά κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως πρέπει να εξετάζεται από την αρμόδια αρχή, υπό τον έλεγχο των εθνικών δικαστηρίων.
- 48 Πάντως, σε περίπτωση που μετά τη θέση υπό κράτηση παύσει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ενδίκου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως, σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III, η εν λόγω κράτηση, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28, παράγραφος 3, τρίτο και τέταρτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, δεν μπορεί να διατηρηθεί για διάστημα μεγαλύτερο των έξι εβδομάδων από την ανωτέρω ημερομηνία.
- 49 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το άρθρο 28 του κανονισμού Δουβλίνο III, υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, έχει την έννοια ότι:
- δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, όταν ο αιτών διεθνή προστασία τίθεται υπό κράτηση αφού έχει γίνει δεκτό από το οικείο κράτος μέλος το αίτημα αναδοχής, η κράτηση μπορεί να διαρκέσει δύο μήνες κατ' ανώτατο όριο, εφόσον, αφενός, η διάρκεια της κρατήσεως δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για τη διαδικασία μεταφοράς διάστημα, όπως αυτό υπολογίζεται βάσει των συγκεκριμένων αναγκών της διαδικασίας μεταφοράς σε κάθε περίπτωση και, αφετέρου, η διάρκεια αυτή δεν παρατείνεται περισσότερο από έξι εβδομάδες από την ημερομηνία κατά την οποία το ένδικο βοήθημα ή αίτηση επανεξετάσεως παύει να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα –εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση– και
 - αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη η οποία επιτρέπει, υπό τις περιστάσεις αυτές, να διατηρηθεί η κράτηση για διάστημα τριών ή δώδεκα μηνών εντός του οποίου θα αναμενόταν να πραγματοποιηθεί η μεταφορά.

Επί του τρίτου προδικαστικού ερωτήματος

- 50 Με το τρίτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι από την προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ενδίκου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως πρέπει να αφαιρείται ο αριθμός των ημερών κατά τις οποίες το οικείο πρόσωπο έχει ήδη κρατηθεί μετά την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως από κράτος μέλος.
- 51 Υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III ορίζει ότι, όταν ένα πρόσωπο κρατείται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του κανονισμού αυτού, η μεταφορά διεξάγεται μόλις αυτό είναι πρακτικά δυνατό και το αργότερο εντός έξι εβδομάδων από την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως από άλλο κράτος μέλος ή από τη στιγμή κατά την οποία το ένδικο βοήθημα ή η επανεξέταση παύει να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.
- 52 Από το γράμμα του άρθρου 28 του ίδιου κανονισμού προκύπτει, συνεπώς, ότι ο κανονισμός αυτός τάσσει δύο διακριτές προθεσμίες έξι εβδομάδων, χωρίς να διευκρινίζει αν οι προθεσμίες αυτές πρέπει να συγχωνεύονται ούτε αν η διάρκεια της δεύτερης προθεσμίας σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει να μειώνεται.
- 53 Η ερμηνεία αυτή επιρρωννύεται από τον ρόλο που αναγνωρίζει στις προθεσμίες αυτές ο νομοθέτης της Ένωσης.

- 54 Συγκεκριμένα, ακόμη και αν οι προθεσμίες που προβλέπονται στο άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III έχουν ως αποτέλεσμα, βάσει του άρθρου 28, παράγραφος 3, τέταρτο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού να περιορίζουν την ανώτατη διάρκεια της κρατήσεως, έχουν ωστόσο ως αντικείμενο τον καθορισμό του διαστήματος εντός του οποίου πρέπει να πραγματοποιείται η μεταφορά και ως εκ τούτου σε ορισμένες περιπτώσεις αντικαθιστούν τις προθεσμίες που προβλέπονται για τον ίδιο σκοπό από το άρθρο 29, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού.
- 55 Για όσο διάστημα το ένδικο βοήθημα ή η επανεξέταση που ασκείται κατά αποφάσεως μεταφοράς έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα, είναι εξ ορισμού αδύνατον να πραγματοποιηθεί η μεταφορά, λόγος για τον οποίο στην περίπτωση αυτή η προβλεπόμενη προθεσμία για τη μεταφορά αρχίζει να τρέχει μόνον εφόσον η μελλοντική πραγματοποίηση της μεταφοράς έχει κατ' αρχήν συμφωνηθεί και απομένει μόνο η ρύθμιση των λεπτομερειών της, ήτοι όταν παύει το ανασταλτικό αυτό αποτέλεσμα (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, σημείο 45).
- 56 Σε μια τέτοια περίπτωση οι πρακτικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα δύο κράτη μέλη είναι οι ίδιες με αυτές που θα αντιμετώπιζαν αν η μεταφορά είχε πραγματοποιηθεί αμέσως μετά την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να διαθέτουν την ίδια προθεσμία των έξι εβδομάδων για να ρυθμίσουν τις τεχνικές λεπτομέρειες της μεταφοράς και να την πραγματοποιήσουν (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, σκέψεις 43 και 44).
- 57 Το γεγονός ότι το οικείο πρόσωπο τελεί ήδη υπό κράτηση τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως δεν είναι αφεαυτού ικανό να διευκολύνει σημαντικά τη μεταφορά, καθώς τα κράτη μέλη δεν μπορούν να ρυθμίσουν τις τεχνικές λεπτομέρειες της μεταφοράς όταν η μεταφορά αυτή δεν είναι δεδομένη ούτε επί της αρχής ούτε ως προς την ημερομηνία της.
- 58 Εξάλλου, στις περιπτώσεις στις οποίες ο ενδιαφερόμενος ασκεί ένδικο βοήθημα ή επανεξέταση μετά την πάροδο πολλών εβδομάδων κρατήσεως, τυχόν μείωση της δεύτερης προθεσμίας του άρθρου 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνου III ίση προς τις ημέρες που έχει ήδη διαρκέσει η κράτηση θα μπορούσε, στην πράξη, να στερήσει από την αρμόδια αρχή κάθε δυνατότητα πραγματοποίησης της μεταφοράς πριν από τη λήξη της κρατήσεως και να την εμποδίσει, κατ' αυτόν τον τρόπο, να αξιοποιήσει αποτελεσματικά την προβλεφθείσα από τον νομοθέτη της Ένωσης δυνατότητα να προβαίνει στην κράτηση του οικείου προσώπου προς αποτροπή σημαντικού κινδύνου διαφυγής του.
- 59 Κατά συνέπεια, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι από την προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως δεν πρέπει να αφαιρείται ο αριθμός των ημερών κατά τις οποίες ο ενδιαφερόμενος έχει ήδη κρατηθεί μετά την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως από κράτος μέλος.

Επί του τέταρτου ερωτήματος

- 60 Με το τέταρτο ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως ισχύει και σε περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο συγκεκριμένο αίτημα αναστολής.

- 61 Από το άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο III προκύπτει ότι η προβλεπόμενη στη διάταξη αυτή δεύτερη προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς αρχίζει να τρέχει από το χρονικό σημείο κατά το οποίο το ένδικο βοήθημα ή η επανεξέταση παύει να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.
- 62 Όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 55 της παρούσας αποφάσεως, σκοπός του κανόνα αυτού είναι να παρασχεθεί επαρκής χρόνος στην αρμόδια αρχή για την πραγματοποίηση της μεταφοράς προσώπου το οποίο τελεί υπό κράτηση, με δεδομένο ότι όταν ένδικο βοήθημα ή επανεξέταση κατά αποφάσεως μεταφοράς έχει ανασταλτικό χαρακτήρα, η μεταφορά μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνον αφότου αρθεί το ανασταλτικό αποτέλεσμα.
- 63 Πρέπει, συνεπώς, να υπογραμμιστεί ότι η αναγνώριση ανασταλτικού αποτελέσματος στο ένδικο βοήθημα ή στην επανεξέταση έχει στο πλαίσιο αυτό καθοριστική σημασία, καθώς εμποδίζει τη μεταφορά, χωρίς να ασκεί επιρροή τυχόν υποβολή ή παράλειψη υποβολής προηγούμενου αιτήματος αναστολής της αποφάσεως μεταφοράς από τον ενδιαφερόμενο.
- 64 Διαπιστώνεται, περαιτέρω, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης αναφέρθηκε στην παύση του ανασταλτικού αποτελέσματος «σύμφωνα με το άρθρο 27, παράγραφος 3» του κανονισμού Δουβλίνο III, χωρίς να προβαίνει σε διάκριση μεταξύ των κρατών μελών που αποφάσισαν να αναγνωρίσουν στο ένδικο βοήθημα ή στην επανεξέταση αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα, βάσει του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχεία α' και β', του εν λόγω κανονισμού, και των κρατών που επέλεξαν να εξαρτήσουν το ανασταλτικό αποτέλεσμα από την προηγούμενη έκδοση σχετικής δικαστικής αποφάσεως κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.
- 65 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι ο νομοθέτης της Ένωσης δεν είχε την πρόθεση να θυσιάσει τη δικαστική προστασία των αιτούντων διεθνή προστασία χάριν της επιταγής της ταχείας εξετάσεως των αιτήσεων διεθνούς προστασίας (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 7ης Ιουνίου 2016, Ghezelbash, C-63/15, EU:C:2016:409, σκέψη 57).
- 66 Συνεπώς, τα κράτη μέλη που θέλησαν να ενισχύσουν τη δικαστική προστασία των αιτούντων διεθνή προστασία αναγνωρίζοντας αυτόματο ανασταλτικό αποτέλεσμα στο ένδικο βοήθημα ή στην επανεξέταση κατά αποφάσεως μεταφοράς δεν είναι δυνατόν, στο όνομα της τηρήσεως της επιταγής της ταχύτητας, να τίθενται σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση με όσα κράτη δεν έκριναν σκόπιμο να πράξουν κάτι τέτοιο. Τούτο θα συνέβαινε αν τα πρώτα δεν μπορούσαν να έχουν στη διάθεσή τους επαρκή προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος θα ετίθετο υπό κράτηση και θα αποφάσιζε να ασκήσει προσφυγή (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2009, Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, σκέψεις 49 και 50).
- 67 Το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III δεν αναφέρεται βέβαια ευθέως στη προβλεπόμενη από το άρθρο 27, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού περίπτωση, κατά την οποία η αναστολή εκτελέσεως της μεταφοράς προκύπτει όχι ως συνέπεια νόμου ή δικαστικής αποφάσεως αλλά με απόφαση της αρμόδιας αρχής.
- 68 Ωστόσο, σε μια τέτοια περίπτωση ο ενδιαφερόμενος τελεί σε κατάσταση καθ' όλα συγκρίσιμη με αυτή ενός προσώπου του οποίου το ένδικο βοήθημα ή η επανεξέταση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.
- 69 Υπό τις συνθήκες αυτές, φαίνεται ότι, αφενός, η κράτηση ενδέχεται και σε αυτή την περίπτωση να είναι αναγκαία εν αναμονή της αποφάσεως επί του ενδίκου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως και, αφετέρου, ότι δεν θα ήταν δικαιολογημένο να παρατείνεται η κράτηση για διάστημα μεγαλύτερο των έξι εβδομάδων μετά την έκδοση τελικής αποφάσεως επί του ενδίκου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως.

- 70 Περαιτέρω, λόγω της ομοιότητας των όρων που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 28, παράγραφος 3, τρίτο εδάφιο, και στο άρθρο 29, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ και λόγω του ότι και οι δύο αυτές οι διατάξεις έχουν ως αντικείμενο τον καθορισμό του διαστήματος εντός του οποίου πρέπει να πραγματοποιείται η μεταφορά, θα πρέπει κατά κανόνα να γίνεται πιο περιοριστική ερμηνεία και για τις δύο αυτές διατάξεις, στις οποίες μνημονεύεται μόνο το ανασταλτικό αποτέλεσμα που προκύπτει από το άρθρο 27, παράγραφος 3, του εν λόγω κανονισμού.
- 71 Κατά συνέπεια, μια τέτοια ερμηνεία θα είχε ως αποτέλεσμα ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού, όταν η αρμόδια αρχή κάνει χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 27, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού προς όφελος προσώπου το οποίο δεν τελεί υπό κράτηση, η προθεσμία για την πραγματοποίηση της μεταφοράς θα έπρεπε να υπολογίζεται με αφετηρία τον χρόνο κατά τον οποίο γίνεται αποδεκτό από άλλο κράτος μέρος το αίτημα αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως. Ως εκ τούτου, η ερμηνεία αυτή θα μπορούσε στην πράξη να υπονομεύσει σε μεγάλο βαθμό την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω διατάξεως, καθώς η διάταξη αυτή δεν θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί χωρίς να υπάρχει ο κίνδυνος να παρεμποδίσει την πραγματοποίηση της μεταφοράς εντός των προθεσμιών του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ.
- 72 Πρέπει, επίσης, να υπογραμμιστεί ότι μια τέτοια ερμηνεία δεν θα μπορούσε να προτιμηθεί ούτε με την αιτιολογία ότι θα συνέβαλλε στη μεγαλύτερη προστασία της ελευθερίας και της ασφάλειας του οικείου προσώπου. Ειδικότερα, η αντίθετη ερμηνεία δεν οδηγεί σε επέκταση των δυνατοτήτων διατηρήσεως της κρατήσεως αλλά στη διασφάλιση της εφαρμογής ενός σαφούς ορίου στην ανώτατη διάρκεια της κρατήσεως σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες αυτή έχει παραταθεί λόγω του ανασταλτικού χαρακτήρα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως.
- 73 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο ΙΙΙ έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως ισχύει και σε περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο συγκεκριμένο αίτημα αναστολής.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 74 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφαινεται:

- 1) Το άρθρο 28 του κανονισμού (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα, υπό το πρίσμα του άρθρου 6 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχει την έννοια ότι:
 - δεν αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι όταν ο αιτών διεθνή προστασία τίθεται υπό κράτηση αφού έχει δεκτό από το οικείο κράτος μέλος το αίτημα αναδοχής, η κράτηση μπορεί να διαρκέσει δύο μήνες κατ' ανώτατο όριο, εφόσον, αφενός, η διάρκεια της κρατήσεως δεν υπερβαίνει το αναγκαίο για τη διαδικασία μεταφοράς διάστημα, όπως αυτό υπολογίζεται βάσει των συγκεκριμένων αναγκών της διαδικασίας μεταφοράς σε κάθε περίπτωση και, αφετέρου, η

διάρκεια αυτή δεν παρατείνεται περισσότερο από έξι εβδομάδες από την ημερομηνία κατά την οποία το ένδικο βοήθημα ή αίτηση επανεξετάσεως παύει να έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα –εφόσον συντρέχει τέτοια περίπτωση– και

- αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη η οποία επιτρέπει, υπό τις περιστάσεις αυτές, να διατηρηθεί η κράτηση για διάστημα τριών ή δώδεκα μηνών εντός του οποίου θα αναμενόταν να πραγματοποιηθεί η μεταφορά.
- 2) Το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι από την προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως δεν πρέπει να αφαιρείται ο αριθμός των ημερών κατά τις οποίες ο ενδιαφερόμενος έχει ήδη κρατηθεί μετά την αποδοχή του αιτήματος αναδοχής ή εκ νέου αναλήψεως από κράτος μέλος.
- 3) Το άρθρο 28, παράγραφος 3, του κανονισμού 604/2013 έχει την έννοια ότι η προβλεπόμενη σε αυτό προθεσμία των έξι εβδομάδων από τη στιγμή που παύει το ανασταλτικό αποτέλεσμα του ένδικου βοηθήματος ή της επανεξετάσεως ισχύει και σε περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί από τον ενδιαφερόμενο συγκεκριμένο αίτημα αναστολής.

(υπογραφές)